

عنوان مقاله:

ارتباط افسردگی، اضطراب و استرس مادر در دوره پرهناتال با محدودیت رشد جنین: مطالعه مروری

محل انتشار:

همایش کشوری مامایی و سلامت زنان (به مناسبت صد سال مامایی آکادمیک در ایران) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

الهام ادیب مقدم - دانشجوی دکتری تخصصی بهداشت باروری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستای مامایی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: مشکلات سلامت روان مادر در دروان پره ناتال، نگرانی های بهداشت عمومی است و با پیامدهای نامطلوبی در جنین همراه است. علاوه بر این، تداوم این اختلالات تا پساز زایمان، میتواند بر روابط بین مادر-کودک نیز تاثیر منفی بگذارد. این مطالعه مروری، به منظور بررسی ارتباط افسردگی، اضطراب و استرس مادر در دوره پرهناتال با محدودیت رشد جنین انجام شد. روش کار: در این مطالعه با استفاده از موتورهای جست و جوی Cinhal, Cochrane Library, EMBASE, Medline و PsychINFO به بررسی مطالعات انجام شده در 10 سال اخیر (2009-2019) پرداخته شد. 568 مطالعه یافت شد که با بررسی چکیده، 21 مطالعه مرتبط، انتخاب و مورد بررسی قرار گرفت. نتایج: در تمامی مطالعات، افسردگی بررسی شده بود، اما 9 مطالعه به بررسی افسردگی و اضطراب و 7 مطالعه به بررسی هر 3 مورد محدودیت رشد پرداخته بودند. در یک مطالعه هیچ ارتباطی بین سلامت روان مادر با محدودیت رشد گزارش نشد. در اکثر مطالعات، ارتباط معنیدار اضطراب و استرس مادر با محدودیت رشد سر جنین دیده شد. در 4 مطالعه افسردگی و اضطراب مادر با کمزوری موقع تولد ارتباط داشت. همچنین گزارش شد که احتمالا اختلال در تنظیم کورتیزول مادر منجر به محدودیت رشد می شود. نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که اضطراب، افسردگی و استرس مادر در رشد جنین تاثیر گذارند. هرچند در این زمینه به مطالعات قوی تری و با پیگیری طولانی تری نیاز است تا ارتباط بالینی تاثیرات درازمدت این مسائل بر روند رشد جنین پس از تولد نیز بررسی گردد.

کلمات کلیدی:

محدودیت رشد جنین، رشد جنین، افسردگی، اضطراب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/997935>

